

Vážené soudružky a soudruzi!

Vstoupili jsme do roku 2022 s nadějí, že se po dvou letech už opravdu naše životy a život společnosti vrátí do normálu po prodělaných peripeitích s pandemií v roce 2021. Věřím, že jste načerpali dostatek sil pro další práci, jak to jen šlo.

Na počátku roku nás čeká městská i krajská konference. V květnu by se mělo uskutečnit tolik očekávané jednání XI. sjezdu KSČM, který byl v důsledku pandemie několikrát odložen. Na mimořádném sjezdu jsme provedli ve vedení změny, které by měly zajistit lepší volební výsledek v komunálních volbách a vyvedení strany z krize.

Stranická veřejnost, stejně jako občanská, od nás očekávala změnu politiky nového vedení strany a to vše dosti výrazně doleva. Věřím, že tuto

objednávku naplníme. Stejně tak věřím, že jednání sjezdu v Brně bude přelomové a podaří se straně odrazit ode dna! Musíme přijmout moderní akční program - program, který lidi osloví a budou mít pocit, že jedině KSČM je tou opravdovou levicovou stranou, která pro občany této země něco dělá. Pro naši politiku musíme hledat spojence napříč společností!

XI. sjezd se stane hlavní vnitrostranickou událostí letošního roku. Bude na nás všech, aby se stal rovněž výraznou celospolečenskou událostí, především tím, že nastartuje další etapu boje o celospolečenskou změnu. Očekávám od všech členů strany, že se do tohoto procesu aktivně zapojí, především v souvislosti s přípravou komunálních voleb, ve kterých zmíněný dobrý výsledek znamená získat mandáty zastupitelů na více městských částech, ale i na magistrátu. Začít je třeba co nejdříve, především osobní agitací, hledáním spojenců a nepolevit až do voleb.

Musíme jasně říci a zdůrazňovat, že odstraněním KSČM z politické mapy ČR dojde k totální demontáži sociálního státu. Výdobytky, např. bezplatné zdravotnictví, důchody, nemocenská, ale i podpora v nezaměstnanosti se ztratí, jak pára nad hrncem. Stejně tak nebude řešena otázka výstavby bytů státem či navrácení vody i dalších přírodních zdrojů do rukou českého státu.

Postavme hráz těmto snahám, sílícímu antikomunismu, snahám o vyvolávání konfliktů směrem na východ! Zastavme snahy o vyvolání celosvětového válečného konfliktu, jež kapitalismus volí jako svou jedinou záchranu! Občané si mír, prosperitu a sociálně spravedlivou společnost jistě zaslouží.

Přeji vám mnoho úspěchů a zdraví v novém roce 2022.

Martin Říha, předseda MěV KSČM v Brně

Sněží

(PF 2022)

*Na duši bolavou
padají bílé fáče,
člověk vyhlíží
blízké srdce,
jako osamělé ptáče.*

*Sněží,
klid a mír
kéž darován je
mé drahé zemi,
nebe i hvězdy opakuji
tuto větu,
ať mír darován je
Tobě, Vám
a všemu světu.*

Marie Veselá

Jednal ÚV KSČM

V sobotu 11. prosince se uskutečnilo druhé jednání Ústředního výboru KSČM. Vzhledem k aktuálnímu proticovidovým opatřením je nebylo možno svolat do jedné místnosti, proto se uskutečnilo formou videokonference po jednotlivých krajích. I přes toto opatření se však jednání řada členů nezúčastnila, Z našeho kraje z okresů Blansko, Brno-venkov, Břeclav a Hodonín. Jednání nově probíhalo v blocích k jednotlivým tématům, na závěr pak vždy bylo přijato příslušné usnesení.

V této souvislosti byl schválen doplněný Jednací i Organizační řád. ÚV rovněž schválil některé obsahové dokumenty: Stanovisko k aktuální politické situaci, Materiál „Podkladová analýza k energetickým otázkám“ a Návrh základní strategie a taktiky k volbám do Senátu, obecních zastupitelstev a ZHMP v roce 2022. Současně schválil postup přípravy změn Stanov KSČM dle varianty a), tedy návrh původních /standardních/ Stanov KSČM, dopracovaný o připomínky a náměty nižších článků stranické struktury a jednotlivých členů KSČM.

ÚV rovněž uložil celou řadu úkolů, z nich uvádím pouze ty nejpodstatnější:

- Požádat Institut české levice o provedení podrobnější analýzy příčin propadu KSČM ve volbách v roce 2021;
- Vedení ÚV KSČM zahájit jednání s levicovými subjekty o spolupráci při volbách v roce 2022;
- Navrhnout vhodnou osobnost do funkce koor-

dinátora, který bude usměrňovat celostátní protivládní kampaň mezi odděleními ÚV, KV, OV a kandidáty do Senátu a do přípravy kampaně maximálně zapojit odborníky, zejména z řad členů a sympatizantů strany;

- S pomocí OV KSČM a Komise mládeže sestavit adresář aktivistů, které bude možné kontaktovat přímo z centra pro okamžitou reakci při protivládní kampani na sociálních sítích i na veřejnosti;
- Posoudit možnosti kandidatury v obecních volbách s kandidátní listinou KSČM a zahájit jednání o případných společných kandidátkách v obecních volbách s levicovými subjekty, iniciativami, občanskými spolky apod. na úrovni okresů;
- Připravit v návaznosti na nepopulární kroky vlády okamžité protikampaně vedené zejména na sociálních sítích, ale i ve všech dalších médiích, kam se dostaneme, a také na veřejnosti;
- Předložit materiál „K diskuzi o programovém směřování KSČM“ po zapracování připomínek členek a členů ÚV KSČM k diskuzi VČS, OK, KK KSČM;
- Zároveň zahájit práci na akčním programu KSČM, který bude reagovat na současnou ekonomicko-politickou situaci.

Příští zasedání Ústředního výboru bylo svoláno na 22. ledna 2022.

Aleš Růčka

Za Boženou Nováčkovou

Narodila v roce 1937. Její životní profesí byla pedagogika. Do strany vstoupila v roce 1993. V práci pro stranu se velice angažovala. Několik let byla členkou MěV KSČM. Po založení Levicového klubu žen Dobromysl v Brně byla nejprve členkou, později se stala jeho předsedkyní. Mnozí ji znali jako “Boženku z kantýny”, kterou několik let vedla. Pomáhala při akcích MěV, VNK, LKŽ, SD, Společnosti československé, Kubánské společnosti, kterých byla členkou.

V pozdějším věku začaly přibývat zdravotní problémy, proto se s manželem přestěhovala do Domu pro seniory. Zemřela 23. prosince 2021, jen necelé tři měsíce po svém manželovi, který nás opustil 1. října v úctyhodném věku nedožitých 101 let.

Čest jejich památce!

JU

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY V SOUVISLOSTI S PŘÍPRAVOU SJEZDU

Všichni se jistě shodneme, že jedním z důležitých úkolů, s nímž se bude muset květnový sjezd strany vypořádat, je i její programové vymezení. Rovnou přiznávám, že mi v současné době není zcela jasné, jak bude příslušný dokument vypadat.

Po mimořádném sjezdu byl totiž zmiňován jakýsi nový Komunistický manifest 2.0, pro jednání výročních schůzí a konferencí byl schválen dokument Programové zaměření KSČM. To ale samozřejmě není zásadní, zásadní je obsah. Svůj přístup k zpracování programu strany jsem již několikrát avizoval, jak na jednání městských i krajských konferencí, tak na stránkách Echa – naposledy v čísle 6/2020. Dovolím si připomenout něco z toho, co jsem tehdy napsal: *„Program KSČM chápu jako dlouhodobý strategický dokument vycházející z Manifestu komunistické strany. Proto by bylo chybou zaplevelit ho drobnými dílčími cíli. Za podstatné pak považuji nutnost již v jeho preambuli formulovat myšlenku, že KSČM v žádném případě nejde o návrat před rok 1989.“*

Sebelepší programové cíle strany nebudou mít šanci na úspěch, pokud se s nimi nezotožní občanská veřejnost. K tomu je třeba spojenců a začít je třeba sjednocováním levicových sil. Proto i otázka spojenců musí být jedním z východisek programu. Dále jsem citoval některé myšlenky profesora Oskara Krejčího z článku „Co dělat?“. *Narůstá nespokojenost s odnárodněním, s předstíranou demokratičností veřejnoprávních médií, ale i s majetky získanými bez poctivé práce. Snažím o obrození levice brání především programové nejasnosti a deprese z minulosti. Programová prázdnota je dána tím, že stará témata levice nedokáže pojímat nově, nová témata pak nedeceňuje. Je odintelektualizována, její vedoucí pracovníci nepotřebují teorii, stačí jim marketingová agentura. Je třeba vítat každou příležitost k diskusi o historii či zahraničních tématech. Levice musí hledat vlastní přesah směrem k historickým i současným emancipačním hnutím Asie a Latinské Ameriky; autentická levice uvažuje globálně. Nesmí se ale zříkat tradice z obavy, že bude nařčena z konzervatismu: rodina, vlast či mateřština patří k lidským právům. Musí vidět, že humanis-*

mus není jen láskou k člověku, ale i k přírodě – zdravé životní prostředí je součástí moderního socialistického ideálu. Zcela nedostatečný je odpor levice proti vojenskoprůmyslovému komplexu a válečnému násilí. Česká a slovenská levice prožívá 30 let depresi z pocitu viny za bývalý režim. Vytrátila se solidarita uvnitř hnutí a zpeřtrhaly se mezigenerační vazby. Levice si nechala vnutit korektní jazyk, s jehož pomocí nelze identifikovat skutečné sociální problémy ani ve vnitrostátním, ani v globálním rozměru. Musí rozkrývat a odstraňovat příčiny problémů v kapitalismu, nejen záplatovat díry. Levici chybí odvaha říct, že válka není mír, chybí nekompromisní veřejné odmítnutí korupce a zlodějny, na které potenciálně levicová veřejnost čeká. Zatím se zdá, že se levice vzpamatuje až po větším sociálním impulzu. Ten může přijít jako nečekaná náhoda – a náhoda přeje připraveným.

Co jsem napsal před půldruhým rokem platí i dnes, museli jsme se o tom bolestně přesvědčit výsledkem parlamentních voleb, na čemž měl, mimo vnějších příčin, rozhodující vliv přístup tehdejšího vedení strany odmítající přijmout požadavky členské základny i sympatizantů na změnu a uskutečnění řádného XI. sjezdu strany.

I KSČM, její vedení, de facto přestala být programová a podlehla iluzi, že může obstát jako marketingová, i když proti ní stojí domácí páta kolona současně globální moci. Chyběla nám, a stále chybí trvalá a účinná osvěta, aby lidé pochopili o co jde a nevěřili nejrůznějším manipulacím. I v této souvislosti je otevřeně třeba říci, že programové dokumenty chystané na sjezd před 2 lety jsou nejen z tohoto důvodu již pasé.

Jsem toho názoru, že připravit zcela nový program si vyžádá mnohem více času, než kolik ho dnes máme k dispozici. Navíc, přijetím zcela nového programu připouštíme, že jsem ten starý nesplnili, což předpokládá analyzovat příčiny, proč se jej splnit nepodařilo. **Dovoluji si tvrdit, že dnes je zapotřebí přijmout krátkodobý programový dokument, tedy taktický dokument, jakýsi jasný a stručný akční plán vycházející z objektivní reality.** Je třeba se oprostit od setrvačného pohle-

(Dokončení na straně 4)

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY V SOUVISLOSTI S PŘÍPRAVOU SJEZDU

(Pokračování ze strany 3)

du na současnou realitu a předpokládaný vývoj společnosti. Současně ukázat na současné problémy a vybrat z nich ty zásadní. Musí stanovit cíle strany, musí ukázat příčiny současných problémů a současně stanovit konkrétní cesty a způsoby vedoucí k jejich odstranění, současně i postupy k dosažení uvedených cílů. Musí však jít o perspektivní a realistické návrhy na řešení současných problémů. Musí být srozumitelný, aby byl přijatelný nejen pro členy strany, ale i pro naše potenciální spojence, že se stane možnou cestou pro zapojení do jeho realizace skutečně širokých vrstev obyvatelstva.

Mezi hlavní problémy, vedle řešení těch současných - energetické krize a Zelený úděl (Green Deal) či covid, vystává stále naléhavěji nutnost aktivizace všech pokrokových sil v boji proti válce. **Ten se dnes stává neoddiskutovatelnou prioritou!** Domnívám se totiž, že existuje velmi vážné riziko vtažení naší země současnou vládnoucí pětikoalicí do velmi nebezpečné hry na vyvolání globálního střetu. Vždyť i Babišova vláda se k tomu například nesmyslnou a na objednávku vyrobenou kauzou Vrbětice aktivně zapojila. Zde již nevstačíme s pouhými požadavky na vystoupení z NATO a EU.

Není však cílem tohoto příspěvku vyjmenovávat cíle a problémy k řešení, které by měl program strany obsahovat. Znovu však zdůrazňuji potřebu řádného zdůvodnění každého z nich. Třeba v souvislosti s požadavkem na vystoupení z EU nelze vystačit s argumenty typu krivých okurek, zrušení našeho rumu či pomazánkového másla. Zásadním argumentem nemůže být ani dnes aktuální nesouhlas se Zeleným údělem. Skutečným argumentem je něco úplně jiného, totiž vlastní podstata EU a východiska jejího fungování. Současně jsem přesvědčen, stejně jako řada jiných, že součástí programu musí být promyšlený komplex reforem v oblasti vzdělání, zdraví, penze a vše, co s tím souvisí. Právě jejich rozvoj a uplatnění se stanou v budoucnu hlavním motorem ekonomiky.

Jistě, příprava programu je věcí politickou, je třeba však vzít v úvahu, že politika bývá často chápána jako koncentrovaná ekonomika. Jinými

slovy, do přípravy každého programového dokumentu strany se musí zapojit i široká obec odborníků dalších vědních oborů. Jen tehdy se ho podaří připravit tak, aby se jeho srozumitelná prezentace (i v populární podobě) stala zrcadlem neschopnosti stávající moci (dnes u nás personifikované pětikoalicí) vyvést společnost z krize. Dnes již není možno dále čekat, je třeba se do procesu přípravy programového dokumentu zapojit již na současných výročních členských schůzích a nastávajících okresních a krajských konferencích. Jsem přesvědčen, že naplňování uvedeného přinese našim snahám úspěch.

Všichni se dle svých sil a schopností tak můžeme zapojit na naplnění slov Klementa Gottwalda pronesených na V. sjezdu v roce 1929: „*Nás nekoupíte, nás nezlomíte, nás nerozvrátíte*“.

AREÁL OLYMPIJSKÉHO FESTIVALU V BRNĚ BUDE HOTOV

Po dobu zimní olympiády v Pekingu bude od 4. do 20. února 2022 v provozu i pro veřejnost v Brně-Židenicích areál Olympijského festivalu. A to v prostoru zlikvidovaného brownfieldu po továrně Zbrojovka Brno.

Tomuto území se říká Nová Zbrojovka. Venku už je funkční kluziště a pod střechou jsou připravené curlingové dráhy. Organizátoři začnou tvořit ledové dráhy pro bruslaře a na přípravu složitější sněhový park. K jejich provozu shánějí přes 200 pořadatelských dobrovolníků. Školy oslovují nabídkou dopoledních bezplatných programů.

V závislosti na covidové i politicko-embargo-vé situaci režisérem dění na Olympijském festivalu v Brně bude Český olympijský výbor. Město poskytlo na akci dotaci, půjčilo mu kluziště i zázemí pro curling. Po dohodě s hygieniky může platit pro vstup do areálu testování návštěvníků a rezervační systém k omezení počtu přítomných osob na jednom místě. Vstup (vždy od 9 do 18 hodin, o víkendech o hodinu déle) má činit 50 Kč za osobu. Děti do 12 let věku a senioři starší 65 let budou mít vstup na akci bezplatný. Ambasadorem letošního festivalu je krasobruslař Tomáš Verner, který trénuje děti ve své akademii. (vž)

DOUŠKA ZA DISKUSNÍM ČTVRTKEM

V závěru loňského roku, 16. prosince, jsme se sešli k diskuzi nad něčím, co obecně a pro KSČM zvláště by mělo mít zásadní význam - **Církevní restituce – majetkové vyrovnání církví a jejich morální selhání**. Proto si akce zaslouží obsáhlejší připomenutí i v souvislosti s diskuzemi nad přípravou materiálů pro XI. sjezd.

Vstupního referátu se velmi erudovaně ujal Mgr. Radomír Silber, Ph.D., který téma otevřel nad knihou **Ve znamení kříže**, jejímž autorem je s. doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc., vydané v roce 2018. Mimo představení této velmi hodnotné publikace přiblížil účastníkům akce především atmosféru po vydání knihy, korunovanou takřka běsněním pražské biskupské kanceláře a neslavnou rolí Českého rozhlasu v hysterické reakci církevních a jim blízkých kruhů. Kniha totiž argumentačně legitimizuje otázku (proti)ústavnosti zákona 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, kterou by právě KSČM neměla nechat upadnout v zapomnění.

Bez ohledu na prosazení zákona totiž musí na základě jednoznačných argumentů i laik celkem snadno dojít k závěru, že církev (rozuměj zejména katolická) na „restituce“ prostě žádné právo nemá, protože nárokové majetky jí byly odňaty již císařem Josefem II a od té doby byly ve vlastnictví státu! Církev tedy v době projednávání zákona v ČR žádný nárokový majetek nevladla už přibližně více než 200 let... a krádež veřejného majetku zákonem (jinak to nazvat nelze) je věc-

nou ostudou a dokladem nepřátelství pro něj hlasujících poslanců vůči státu.

Z referátu a diskuze zvláště stojí za připomenutí také zmínění exkomunikačního ediktu papeže Pia XII. v podobě dekretu tzv. Svatého oficia, kterým papež exkomunikoval z katolické církve členy komunistických stran a vyhlásil automatickou exkomunikaci každého, kdo do takových stran vstoupí nebo je bude podporovat. Nelze tedy přimnout tvrzení, že „komunistický režim vyhlásil válku církvím“, jestliže tomu bylo přesně naopak! Navíc se ten „hrůzný režim“ svým zákonem 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem naopak zavázal bohoslužebnou činnost církví, svého zapříisáhlého nepřítele, zajistit a zákon platil až do roku 1990!

Nakonec k oné souvislosti s přípravou materiálů pro XI. sjezd. V názorových tezích, předložených k projednání v členských schůzích totiž jakékoli vymezení naší budoucí politiky k církvím naprosto chybí a dovolu mi vyslovit názor, že je to zásadní programový nedostatek. Zvláště když církev nespí a jsme přímými svědky jejich vrůstajícího vlivu zejména mezi mládeží. Změňme to svými připomínkami a návrhy!

Ještě ke knize s. Grebeníčka, která prý není k dostání. Na pultech knihkupectví (pochopitelně) ne, ale v knižních internetových obchodech je skladem už od 80 korun. Mohu sám odkázat například na megaknihy.cz.

Čest práci!

Václav Fišer

Bedřich VÁCLAVEK – 125. výr. narození

Narodil se 10. ledna 1897 v Časlavicích u Třebíče v rodině lesníka. Po studiích na gymnáziu v Třebíči a českého a německého jazyka na Univerzitě Karlově v Praze vyučoval na gymnáziu v Brně na Poříčí. Následovalo zaměstnání knihovníka v Zemské a univerzitní knihovně v Brně v letech 1924-1933 a v letech 1933-1939 ve Studijní knihovně v Olomouci, kam byl přeložen z politických důvodů pro účast na akcích solidarity se stávkujícími horníky rosičko-oslavanského revíru v letech 1932-1933. Václavek aktivně působil v Levé frontě, ve Společnosti pro hospodářské a kulturní sblížení se SSSR, psal do Rovnosti, redigoval časopisy Pásmo, Revue Devětsil, Index, Blok. Propagoval v nich metody socialistického realismu v umělecké tvorbě. Tuto činnost vědce spojoval s činností v KSČ, jejímž členem

byl od roku 1927. Na Olomoucku se zapojil do protinacistického odboje pod krycím jménem Hrdina a Svoboda. Jeho život se naplnil v Osvětimi 5. března 1943 a gestapu se podařilo zjistit, že šlo o B. Václavka.

Štěpán Vlášín jeho životu a dílu věnoval monografii, která vyšla v nakladatelství Melantrich v roce 1979. Podrobné charakteristice působení Václavka se Vlášín věnoval v mnoha dalších statích a vystoupeních na seminářích a konferencích. V Olomouci existoval Kabinet Bedřicha Václavka při filozofické fakultě, který byl po listopadu 1989 zrušen. Jen s velkými obtížemi pokračuje Václavkova Olomouc, která byla pravidelně věnována rozboru díla Bedřicha Václavka. Není pochopitelně možné v dnešní době tuto činnost provádět. Různí padělatelé dějin naší literatury mají dnes v médiích zelenou.

Karel Janiš

NASLOUCHEJME PLEBEJCŮM

Demokracie se vyznačuje jednou zásadou: životní zkušenost každého jednotlivého příslušníka společnosti má přesně stejnou hodnotu jako životní zkušenost kteréhokoliv jiného. Moje a vaše životní zkušenosti mají stejnou hodnotu jako životní zkušenosti Billa Gatese. A tahle myšlenka se v kapitalismu stává velmi konfliktní – říká německý profesor sociologie Wolfgang Streeck v rozhovoru, který byl v uveřejněn v Právu 4. listopadu 2021.

V Evropské unii jde o změnu směrem k liberálnímu impériu budovanému nejen na základě liberálního trhu, nýbrž i na základě vývozu kultury z centra na periferii. To je ovšem riskantní podnik a občas lze jen těžko rozumět tomu, jak mohou lídři v centru doufat ve sjednocení Evropy na základě liberální kultury, která je i na Západě relativně nová.

Vnucování takové radikální změny pomocí vývozu hodnot vypadá problematičtěji. Jednou z podmínek soudržnosti Unie je schopnost centra vyzdvihovat na periferii k moci elity, které jsou kulturně sjednocené a v souladu s kulturou vycházející z centra. A v mnoha aspektech se v poslední době vyskytla snaha o dosažení jakési změny režimu v periferních zemích, který zvýší jejich ochotu naslouchat a následovat, co jim sděluje centrum.

Ekonomické přísliby, které začaly být v východoevropských členských státech rychle spojovány s prosperitou západních členských států, jinými slovy se skončováním s velkými rozdíly v prosperitě mezi Západem a Východem, nebyly naplněny. A když se po krizi z roku 2008 definitivně ukázalo, že Evropská unie není režimem neomezeného ekonomického růstu ani neomezeného ekonomického sbližování členských států, vyvolalo to napětí. Evropská unie se vyznačuje jak schopností centra zasahovat do domácí politiky periferie, tak tím, že dává vnitrostátní politické opozici možnost využít konexí v Bruselu k tomu, aby s pomocí hrozby zastavení dotací zdolala majoritní vládu.

Teorie demokracie je základní logikou kapitalismu v rozporu. Zatímco v demokracii má každý člověk jeden hlas, v kapitalismu má jeden hlas každý dolar. Kapitalistická ekonomika je ze své podstaty motorem rostoucí nerovnosti mezi jejími

účastníky, protože se nadhodnota, která musí být vyprodukována, jelikož společnost musí růst, hromadí jen v rukou čtyř nebo tří procent populace.

Otázka demokracie je proto v kapitalismu otázkou míry, v níž demokratická ústava umožňuje nižším třídám uplatňovat korekce systému v zájmu zajištění rovnosti, zejména zásahy do přerozdělování společného produktu ku prospěchu všech těch, kteří by na volném trhu ztráceli. A politická debata nemůže dosáhnout opravdu demokratické úrovně, pokud nižší třídy nemají žádný hlas.

Naslouchejme proto plebejcům – je výzva německého profesora v rozhovoru pro deník Právo s tímto názvem. A dodává, že pokud se instituce centra jako Evropská komise a Soudní dvůr EU budou i nadále pokoušet diktovat periferním zemím konkrétní kulturu, která je i v západní Evropě nová a stanovit ji jako podmínku pro ekonomické sbližování, bude se Unie dál rozpadat.

Západ má dnes představu, že úkolem Evropské unie je hlavně zajišťovat, aby se Balkán, Česko a Polsko držely po boku Západu v konfrontaci s Ruskem. Naším americkým přátelům jde spíše o ochotu Poláků pustit na své území americké vojáky.

Úvaha německého sociologa velmi přesně charakterizuje dnešní situaci.

Karel Janiš

JAROSLAV ZDRÁHAL DEVADESÁTILETÝ

Soudruh Zdráhal se vyučil jemným mechanikem v Brněnské Zbrojovce, této firmě zůstal věrný celý život, byť ho život odvál na jiná pracoviště. V aparátu strany začínal jako řidič na Jm KV. Prošel celou řadou stranických funkcí, vystudoval vysokou školu. My v Brně ho máme v paměti především jako ideologického tajemníka MěV KSČ.

Jarda je vzorem skutečného poctivého komunisty, straně věnoval veškerou svou píli a práci. I dnes se ze všech svých sil podílí na práci základní organizace strany v Židenicích.

MěV KSČM v Brně mu k jeho 90. narozeninám, které oslavil 7. ledna, přeje mnoho sil do dalšího života a především pevně zdraví.

Aleš Růčka

VE SVĚTĚ ČÍSEL

Lenka Zlámalová v týdeníku Echo z 9. září 2021 uvádí, že příjmy v covidové éře stagnují, ale v některých došlo k rychlému růstu. Platovými vítězi jsou ajťáci (informační technologové) a zdravotníci. V oboru IT pracuje 210 tisíc lidí ve dvou skupinách. Ve skupině specialistů vydělávají v průměru přes 71 tisíc Kč měsíčně, technici přes 48 tisíc Kč měsíčně. Nejvyšší platy mají manažeři s průměrnými platy 115 tisíc Kč měsíčně, specialisté v prodeji informačních technologií s 89 tisíci, analytici a vývojáři aplikací 74 tisíc. Podle věku od 25 do 34 let jde o 64 022 Kč, od 35 do 44 let 78 322 Kč, ale od 55 let výše už jen 60 066 Kč měsíčně. V Brně, které je centrem informačních technologií, pracují Španělé, Italové a Řekové, kteří přišli za lepšími platy. Čech vydělá v průměru 67 204 Kč, cizinec 82 220 Kč. U lékařů 96 tisíc korun. Jde o lékaře v zařízeních patřících pod ministerstvo zdravotnictví a v platech jsou jednorázové odměny a za přesčasy. Jde o to, jak to s platy lékařů bude vypadat po opadnutí epidemie, na rozdíl od IT, kde rozhoduje trh, u lékařů politika.

V Lidových novinách ze 14. září 2021 jsou údaje o výdělích podle zaměstnání. Mistr výrobního procesu, řidič nákladního automobilu, elektroúdržbář a elektrotechnik – všichni 40 tisíc, svářeč a technik prodeje 35 tisíc, zámečnick, pracovník obchodní přepážky, brusíř, řidič vysokozdvizného vozíku 30 tisíc, obráběč kovů 29 tisíc, výrobní dělník 28 tisíc, skladník 28 a prodáváč 23 tisíc korun. Existuje zoufalý nedostatek dělníků, kuchařů, řemeslníků.

Po vysoké škole se vydělává nejvíc – management 51 tisíc, obchod 39, elektronika a energetika 38, bankovníctví 37, farmacie 35, automobilový průmysl 35, státní správa, samospráva 34, stavebnictví 33, marketing, reklama 33, zdravotní péče 32, doprava 31, žurnalistika, média 28, administrativní 28, školství, věda a výzkum 25 tisíc korun měsíčně. Údaje jsou v tisících korun.

Podle Lidových novin z 11. listopadu 2021 vláda připravuje zvýšení platů. (Což ovšem už nová vláda z důvodu šetření a jako populistické gesto odmítla! Přidávat bude prý podle zásluh, tudíž hlavně sobě.) Ve státní správě o 1400 Kč stejně jako u policistů, vojáků z povolání, zdravotníků. Letos ve státní správě byl průměrný plat 43 232 Kč, u hasičů 46 603 Kč, u lékařů specialis-

tů 110 562 Kč, u zdravotních sester 71 914 Kč, u učitelů 1. stupně 44 036 Kč, na středních školách a 2. stupních základních škol 44 469 Kč. Nová koaliční vláda se bude zvýšením platů zabývat.

Senát v době, kdy ani původní, ani nová Sněmovna neexistovaly, odmítl zmrazení platů ústavních činitelů od ledna 2022. Takže poslanec a senátor měsíčně bude brát 96300 Kč + náhrady 50±67800 Kč, předseda výboru 156000 + 50±67800 Kč, předseda komory 258600 + 51800 Kč, premiér 258600 + 33000 Kč, ministr 183700 + 26800 Kč, prezident republiky 321000 + 298 700 Kč, prezident Nejvyššího kontrolního úřadu 222900 + 33000 Kč, předseda Národní sportovní agentury jako ministr, soudce 94200 ± 196900 + 5900 Kč, předseda Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu 267500 + 54600 Kč, předseda Ústavního soudu 310300 + 39600 Kč.

Jde o hrubé platy. V případě zmrazení platů by státní rozpočet za pět let ušetřil 727 milionů korun. Tyto platy si v roce 2020 vyžádaly 5,8 mld korun. U poslanců a senátorů se platy zvyšují o funkce členů výborů, v komisích, podvýborech apod. o další desetitisíce korun. **Karel Janiš**

Tulipán

*Přišel mi k svátku gratulovat Olda
a přinesl mi žluté tulipán
a pěknou reprodukcí od Marolda
je na ní vidět bitva u Lipan.*

*Pověsil jsem si bitvu do pokoje
a tulipán jsem pod ni postavil
jó, umění a kytka, to je moje
pak jsem to s Oldou pěkně oslavil.*

*Proč nechal jsem tulipán pod obrazem, proč?
Proč jsem ho radši nepostavil na zem, proč?!
Když výstřel padne, voják se kácí,
tulipán vadne, barva se ztrácí
i kytka pozná, že bitva hrozná životu nesvědčí.*

*A proto tvrdím, že když kvůli námům
se lidi začnou mezi sebou prát,
neprospívá to ale vůbec tulipánům
a nezbobte se, já mám kytky rád.*

Jiří Suchý, Semafor

Dnes až příliš aktuální!

Ivoš Mazel

VÝZVA ZA MÍR

EVROPANÉ, OPRAVDU CHCEME III. SVĚTOVOU VÁLKU?

Evropští spoluobčané! „Vaši“ politici chtějí dokázat, jak jsou užiteční pro EU, NATO a USA. Očekávají, že jejich „tvrdý postoj“ vůči Rusku je vyneseme v kariérách výše, na ještě lépe placené posty, než mají dnes, proto se předhánějí v návrzích sankcí, vysílání bojových jednotek a v jiných projevech nekontrolované agrese proti Rusku, čímž se ze dne na den zvyšuje riziko 3. světové války.

Jsou tak zaslepeni svou vlastní nekontrolovatelnou mocí a vidinou jejího dalšího růstu, že počítají s tím, že Rusko ustoupí na poslední chvíli tlaku NATO a k válce nedojde.

Ale v čemž má Rusko ustoupit? Co má Rusko udělat, aby byli spokojeni? Má se vzdát svých území a podstoupit je dobrovolně každému, kdo o ně projeví zájem?

PRAVÝM CÍLEM všech těch, ať už jsou z Evropy, nebo zpoza oceánu, kteří chtějí vyvolat válku, je bohatství Ruska. Má Rusko rozdat své bohatství, aby se vyhnulo válce?

Má nechat likvidovat své vlastní obyvatelstvo na Ukrajině? Všichni, co uvažují střizlivě, vědí, že se to nikdy nestane! Rusko nikdy nepodlehne tlaku, jako nikdy nepodlehlo v minulosti, tak tomu nebude ani v budoucnosti.

Dnes je již jasné, že válka v plánech její strůjčů nemá skončit na Ukrajině. Hlavním cílem je Rusko, ale válka zachvátí celou Evropu.

Co pro USA zajistí vyšší zisk a co USA rychleji vytrhne z dluhové krize než válečná výroba? Co účinněji zlikviduje konkurenci USA v podobě EU a Ruska, než vzájemné vyvražďení celých národů v Evropě? Co USA pomůže více rozšířit sféru svého vlivu, než poválečné půjčky, přesně podle odzkoušené-

ho scénáře použitého po 2. světové válce?

Světový válečný konflikt reálně hrozí! V té souvislosti se zamyslete, kdo z Vašich politiků Vám prozradil, že po přijetí Ukrajiny do NATO a vstupu EU do konfliktu odvedou Vaše potomky na východní frontu, kde velmi pravděpodobně položí život?

Kdo z politiků tam půjde do zákopů s nimi? Kdo z válečných štváčů, které královsky platíte ze svých daní a kdo z jejich mediálních spolupachatelů Vám prozradil, že toto nebude jen dobrodružná vítězná výprava na východ, ale že to skončí jako 3. světová válka za možného použití atomových zbraní?

Kdo dokáže předpovědět účast Číny, která je v tomto konfliktu spojencem Ruska?

Kdo vyhodnotí reálnou sílu americké armády, která dosud bojovala vždy jen se slabším protivníkem, vždyť Hitlera porazili hlavně Rusové! Na co se vlastně váleční štváči spoléhají?

Jedno je jisté, v této válce nebude vítěze!

Kde se schováte před jadernými výbuchy?

Máte dost hlubokou jámu a dostatek potravin, abyste v ní vydrželi 100 let, než se sníží úroveň záření na únosnou míru? Ve jménu čeho mají na obou válčících stranách umřít naše děti na východní frontě, ve jménu čeho má zahynout rodina, ve jménu čeho má přestat existovat všechno, co znáte, ve jménu čeho má shořet tento svět? Ve jménu demokracie?

Kde vidíte demokracii v tom co se děje na Ukrajině? My vidíme jen fašistickou vládu, armádu, porušující mezinárodní konvence a promyšlenou genocidu vlastního obyvatelstva, jehož vinou je jen to, že mluví rusky a chce nezávislost na fašistické Ukrajině.

To jsou vážná slova!

Putinova výzva k občanům EU...

Moc na výběr tedy nemáme!

A co na to Evropa? Umíte si představit, že by si některý národ v EU vydobyl svou samostatnost způsobem, jak to dělá Ukrajina? Byla snad Ukrajina dosud nesamostatná, že bojuje o samostatnost? Měla snad vládu, kterou EU neuznávala? Neměli snad Ukrajinci svá národní práva? Evropská unie se vzdala svých principů a svým postojem se stává spolupachatelem genocidy. Co můžete očekávat od politiků EU vy sami, občané EU, když tak rychle a ochotně vaši politici bourají vlastní hodnotové základy?

Rusové jsou velký, kulturní a mocný národ, bez kterého by Evropa v dnešní podobě nikdy nevznikla.

RUSKO NENÍ VÁŠ NEPŘÍTEL, nepřitelem každého občana Evropy jsou nenasytíni politici, kteří se za svou moc a peníze chystají zničit vše, co je všem drahé.

Na otázku - můžeme snad zabránit chystané válce s Ruskem, do které nás tlačí politici a koupená média? Ano, můžeme!

Co mohou udělat obyčejní lidé?

Když všichni malí a slabí dělají totéž, změni všechno! Lze to změnit, neboť je to nutnost!

Bojkot všech politiků, kteří zvyšují napětí, kteří volají po sankcích a zásahu proti Rusku! Bojkot na všech úrovních, ve všech volbách! Nedopustit uplatnění zla, které chtějí šířit! Bojkotujte vstup Ukrajiny do NATO! Bojkotujte média, která válku podsouvají jako jediné možné řešení!

Věřte! Rusové i Ukrajinci jsou dva moudré národy, které řešení najdou.

Nebojte se!

Rozšiřujte tuto výzvu všemi vámi dostupnými způsoby, ve všech Vám dostupných jazycích!!

DIALOG, NE KONFRONTACI!

Věty, které se objevují téměř každodenně ve sdělovacích prostředcích: „Rusko obklíčuje státy NATO.“ „Rusko posiluje svou přítomnost na ukrajinských hranicích.“ „Rusko připravuje na začátku příštího roku další agresi.“ Doprovázeny jsou silnými vyjádřeními USA, NATO a EU, že Rusko za svou politiku tvrdě zaplatí. Situace se nezměnila ani po jednání mezi prezidenty Vladimírem Putinem a Joem Bidenem.

Představitelé politických stran „pětky“, z kterých se skládá nová česká vláda, poslušně a hlasitě protiruské postoje podporují, v mnoha ohledech se dokonce snaží agresivitou a výhrůžkami je překonat. Jako by už seděli na panduru a vedli naši armádu směrem na Moskvu. Zatím podpořili, i s bývalou vládou ANO 2011 a ČSSD, vyslání 150 ženistů na hranice Polska s Běloruskem. Byť k tomu nakonec nedošlo, je to jistě jen začátek. Válečná propaganda a vyvolávání nenávisti k Rusku jedou na plné obrátky, bez ohledu na skutečnost, že je to dle současného trestního zákoníku trestný čin (§§ 406 a 407, které se týkají přípravy a podněcování útočné války).

O tom, že se ruská armáda pohybuje na rozdíl od armád NATO na svém výsostném území, se nemluví. Že USA a jeho spojenci vybavují ukrajinskou armádu moderní technikou, také moc ne. Stejně tak se nemluví o útlaku ruské menšiny na Ukrajině, které dokonce zakázali používat vlastní jazyk, a ani o veřejně projevované aktivizaci fašistických sil na Ukrajině. Téměř se již nemluví o mírových Minských dohodách z roku 2015 a o tom, kdo je porušuje. Musí se skoro mlčet o tom, že ne Rusko obklopuje státy NATO, ale že státy NATO a zejména USA obklíčují dlouhodobě Rusko se záľuskem na jeho zdroje. Mapky vojenských základů to dokazují s neúprosnou jistotou.

Komunisté dlouhodobě požadují vystoupení České republiky z NATO a říkají jasně:

ANO rovnoprávným vztahům mezi zeměmi, NE domácím i zahraničním válečným štváčením!
ANO dialogu a míru, NE konfrontaci a válce!
ANO kolektivní bezpečnosti a plnění Minských dohod, NE válečným paktům včetně NATO!
ANO využití naší armády při obraně České republiky a při přírodních a podobných katastrofách, NE zahraničním misím bez mandátu RB OSN a proti zájmům České republiky!

(Haló noviny)

❑ **PROGRAM FIALOVY VLÁDY.** 8. listopadu 2021 byla podepsána koaliční smlouva mezi dvěma koalicemi SPOLU a PirSTAN o spolupráci v dalším období a o programu vlády pod vedením Petra Fialy. **Josef Mlejnek jr. v Lidových novinách** 10. listopadu 2021 v článku případně nazvaném *Pětikoaliční programový dort* uvedl, že sumář je v zásadě příliš obecný a na konkrétní opatření docela skoupý, evidentně vznikl poskládáním návrhů od jednotlivých koaličních subjektů, často i od jednotlivých představitelů nebo představelek. Metoda „pejsek s kočičkou upečou dort“ se však aplikovala s jistou opatrností, aby se, alespoň prozatím, nikomu neudělalo špatně. V textu se najdou i výjimky. Vrátime působnost lustráčního zákona na členy vlády, zastavíme práce na kanálu Dunaj – Odra – Labe, budeme rozvíjet strategické partnerství s Izraelem, stavme funkční, přátelská města, zakročí proti nelegálnímu hazardu, proti daňovým únikům, řešit problém odlivu dividend do zahraničí. Ale konkrétní recept, jak přesně chce dosáhnout deklarovaných cílů, většinou chybí. Až záměry z papíru přejdou do reality, narazí na odpor zájmových skupin či lobbistů, na příliš úzkou soutěsku mezi horami mandatorních výdajů, na zatím pod koberec zametené rozdíly jednotlivých koaličních stran nebo na vzájemnou rozpornost určitých opatření.

Odhodlání k úsporám se totiž již v koaličním programovém dokumentu často „tluče“ se sliby, které nesporně přinesou výdaje ze státního rozpočtu. Za pozornost stojí zrušení EET, zavedení korespondenčního hlasování pro Čechy v zahraničí (*tradičně pomáhalo zejména TOP 09 dostat se nad potřebných pět procent – moje poznámka*), zvýšení povolené rychlosti na dálnicích na 150 kilometrů za hodinu (*koaličníci zlegalizovali rychlost, kterou někteří řidiči jedou už dnes, někteří i větší rychlostí*). Vláda se bude muset vypořádat s rostoucím zadlužením, s potřebou zavést důchodovou reformu, s energetickou krizí a inflací. A hlavně s tím, o čem programové „předprohlášení“ pozoruhodně mlčí: s covidovou pandemií a jejími přímými i nepřímými důsledky, které již hodně ovlivňují a přímo zhoršují řadu uvedených problémů (*všech pět dnešních koaličních stran od září 2020 bylo vždy proti nouzovému stavu a jeho prodloužování bez ohledu na počty nakažených a zemřelých. Zejména vždy Topista Vlastimil Válek vykřikoval, že opatření nejsou zdůvodněná a soudy se vyjadřovaly o porušování práv a svobod občanů. Co můžeme očekávat od Fialovy vlády? Ať rozhod-*

nou naše odborné týmy, politici nikoliv). Koaliční sumář podle J. Mlejnků jr. lze asi nejlépe zhodnotit pomocí citátu z Nového zákona: „*Po ovoci je poznáte*“. Na úrodu si ještě nějaký čas musíme počkat.

❑ **KDE ŽIJEME? VE SPÁLENÉ ZEMI.** To napsal **Petr Kamberský v Lidových novinách** 9. listopadu 2021. Kdo poslouchal 8. listopadu Petra Fialu, pochopil, že žije v zemi zničené „osmiletým bezohledným vládnutím“. Zemi, v níž se nestaví domy ani silnice, kde se mladí bojí zakládat rodiny a třesou se o svou existenci, zemi, v níž penzisté nedůstojně živoří. Půlnoční království je kvetoucím

Edenem proti současnému Česku. Nic nového pod sluncem, tak líčil zemi po svém vítězství Miloš Zeman, podobně zachraňovali spáleniště Bohuslav Sobotka a Andrej Babiš. Fiala vyčítá svým předchůdcům jejich populistickou rétoriku, zároveň používá

jejich populistickou rétoriku. Jako by předání moci bylo jakýmsi katalyzmatickým dějinným zvratem. V programovém prohlášení nastupující koalice píše, že chce překonat rozdělení a zacelit zbytečné jizvy a sváry. Vyprávění o spálené zemi přitom naznačuje, že předvolební kampaň pokračuje i druhý měsíc po volbách (*a bude pokračovat po celou dobu vládnutí Fialovy vlády zejména tehdy, když to nepůjde podle představ Fialy a dalších ve vládě. Budou povídat, že za všechno může Babišova vláda a její dědictví*).

• Do besedy o vládním prohlášení se zapojil i **Jaroslav Veis** v LN 13. 11. 2021. Uvádí, že fungovat znamená v případě vlády uskutečňovat své programové prohlášení. Moc úkolů a navíc ty největší a mezi voliči nové parlamentní většiny nejžádanější jsou vzájemně těžko slučitelné: razantně snížit rozpočtové schodek a zároveň nesnížit stejně razantně mandatorní výdaje či nezvýšit daně je úkol obtížný skoro stejně jako řízená jaderná fúze. Taky úkol hájit svobodnou hospodářskou soutěž a souběžně hájit solidaritu je spíš pro absolutenty kouzelnické školy v Bradavicích. Nelze čekat, že by z předvolebních slibů nějaká vláda jedno či druhé splnila. Kdyby tomu tak bylo, tak by přece zdejší korupce byla krotká jak přestárlý mopslík a na mapě evropské dálniční sítě by ten kus uprostřed, kde se rozkládá Česko, nevypadal jako díra v rybářském čenenu. Též cíl najít českého národního ptáka není marný. Nadšený ornitolog a především zkušený politik Vondra přišel v pravý čas s nápadem, aby byl součástí politické agendy. Má to svá úskalí. V době zvýšené genderové senzitivity záleží i na ptákově pohlaví: orel jako v Americe nebo orlice jako v Rakousku? (*Dokončení na s. 11*)

DOKONČENÍ STRÍPKY

A protože ďábel se skrývá v detailu, pozor na nářadí: rakouská orlice svírá v jednom páratu srp, v druhém kládovno. Možná by stálo za úvahu zvolit jiné zvíře, národnější, třeba krtečka. Najde se ve vládě nějaký nadšenec, vždyť křečka nebo morče choval v dětství každý druhý z nás! (*Proč chodit kolem horké kaše, vždyť by stačil modrý pták, symbol ODS, když v čele vlády bude dokonce sám předseda ODS!*)

❑ **USTAVUJÍCÍ ZASEDÁNÍ SNĚMOVNY.** Nově zvolení poslanci a poslankyně 8. 11. 2021 složili slib do rukou předsedy již neexistující Sněmovny R. Vondráčka a zvolili volební komisi. Vedení Sněmovny bylo zvoleno 10. listopadu. Hnutím ANO navržený do funkce předsedy Karel Havlíček nemohl být zvolen, protože je ministrem. Již předem dohodnutí do funkce byli zvoleni – Markéta Pekarová Adamová 102 hlasy ze 122 zvolena předsedkyní, do funkce místopředsedů Jana Mráčková Vildumetzová (ANO) 142 hlasy, Jan Skopeček (ODS) 102 hlasy, Jan Bartošek (KDU-ČSL) 100 hlasy, Věra Kovařová (STAN) 100 hlasy. Zvoleni nebyli R. Vondráček (ANO) 92 hlasy a T. Okamura (SPD) 80 hlasy. Teprve ve 2. kole byla zvolena místopředsedkyní Olga Richterová (Piráti) 95 hlasy. Podle informace volební komise bylo rozdáno 194 hlas. lístků, hlasovalo 122 poslanců a poslankyň, 72 z hnutí ANO nehlasovalo. Z výsledků je zřejmé, že většina 108 hlasů pěti koaličních stran a hnutí nějak nefungovala.

11. listopadu 2021 vláda Andreje Babiše podala demisi písemně do rukou prezidenta republiky, který demisi přijal, pověřil Petra Fialu podáním návrhu na novou vládu. Vláda Andreje Babiše bude působit, i když v demisi do jmenování nové vlády.

❑ **17. LISTOPADU 2021 v Praze.** Na Národní třídě představitelé koaličních stran pokládali kytice a povídali. Lidé chodili jako procesí zleva doprava a naopak většinou bez roušek. U Albertaova hovořili rektor Univerzity Karlovy tentokrát i o 17. listopadu 1939 a o Mezinárodním dni studentstva. Rektor Masarykovy univerzity v Brně hovořil o tom, že totalitní režimy přepisovaly minulé děje (*což se u nás děje od listopadu 1989 každodenně v televizních pořadech i v tiskovinách všeho druhu*). Běda každému, kdo mluví nebo píše jinak, než oficiálním způsobem – vrhnou se na ně patřičným způsobem. Na Staroměstském náměstí přítomní láterili proti opatřením proti epidemii a policisté marně volali po rozestupech a nasazení roušek. Večer na Václavském nám. při koncertě také lidé jen tak. Svobodně se pohybovali a důsledky – 19. listopadu 22 936 nakažených.

❑ **UŽ JE JASNÉ SLOŽENÍ VLÁDY.** Návrh před-

ložil Petr Fiala 17. listopadu prezidentovi republiky osobně. Poprvé – kdo jako místopředsedové vlády: Vít Rakušan za STAN, Marian Jurečka za KDU-ČSL, Ivan Bartoš za Piráty a Vlastimil Válek za TOP 09 (předsedkyně TOP 09 je v čele Sněmovny). O tři ministerstva bude mít vláda víc – pro digitalizaci, pro vědu, výzkum a inovace a pro evropské záležitosti – jsou obsahem od min. školství a zahraničí.

❑ **O nic jiného nejde, než o „trafiky“ pro STAN a TOP 09.** Patřičným způsobem hodnotil Karel Oliva v LN 18. 11. 2021. Je rozpačitý, protože Jan Lipavský nemá na funkci ministra zahraničí ani vzdělání, zkušenosti ani „diplomatické střevo“. Těšil se na skvělého min. kultury Mikuláše Beka, i když ten současný – Zaorálek – není špatný na rozdíl zejména ve srovnání se svým katastrofálním předchůdcem. Bek jako vynikající muzikolog bude organizovat naše předsednictvo EU. A na místo ministryně pro vědu, výzkum a inovace nominuje Helenu Langšádlovou, která s vědou neměla v životě nic společného jako majitelka penzionu, starostka Černošic, absolventka soukromé VŠ, jež propaguje bez příjmaček – bez matematiky, členka hospodářského výboru... ohledně situace české vědy v příštích čtyřech letech ho nenaplnuje optimismem. Prezident republiky měl výhrady k jednomu návrhu. Ale P. Fiala řekl, že jde o odborníky a trvá na jmenování. Víc než odálit jmenování toho či onoho z navržených prezident nemůže. Vedly se úvahy, jestli by prezident mohl v Lánech jmenovat předsedu vlády. Pravdu měl předseda KDU-ČSL, proč by to nešlo v nemocnici.

❑ **KAM S MINISTRY, CO BUDOU DĚLAT?** Podle zprávy v Lidových novinách z 19. 11. 2021 Hamáček bude v byznysu, Zaorálek bude učit na vysoké škole, Kulháněk má nabídku stát se příštím velvyslancem v USA, Benešová bude odpočívat v důchodu, Maláčová svede souboj o post předsedkyně ČSSD (*neuspěla*), Toman se vrátí do zemědělství, v němž podnikal, Plaga asi jako odborný náměstek na min. školství a Vojtěch jako velvyslanec ve Finsku, proti tomu se postavila část koalice. Zbývajících ministři – Schillerová, Havlíček, Dostálová, Brabec – byli zvoleni do Sněmovny. Roste počet úvah, zda Babiš bude v r. 2023 kandidovat na prezidenta ČR.

❑ **DUCHOVNÍ ÚKLID SVÝCH NOVÝCH KANCELÁŘÍ** provedli poslanci TOP 09 po poslancích KSČM. Kněz je vykropil svěcenou vodou. Šlo o tlustou čáru za působením KSČM ve Sněmovně, řekl předseda poslaneckého klubu Topistů Jan Jakob. Miliony lidí zaplatily životem za zrůdnou komunistickou ideologií, řekl ten, který po Kalouskovi přišel do Sněmovny.

Karel Janiš

DISKUSNÍ ČTVRTEK 16. 12. 2021

Poslední v roce 2021 byl zaměřen na téma ***Církevní restituce – majetkové vyrovnání církví a její morální selhání.*** Úvodní slovo přednesl a na diskusi reagoval Mgr. Radomír Silber, PhD., spolupracovník s. Grebeníčka na knize o tomto problému s názvem „*Ve znamení kříže*“.

Přesto, že se jednalo o známou problematiku i knihu, tak se dostavily tři desítky zájemců, někteří i mimo Brno. Tomu odpovídala i živá diskuse.

Dne 13. 7. až 14. 7. 2012 v noci, tedy už před téměř deseti lety, schválil PČR tzv. Církevní restituce. Na přelomu 2018-2019 byla vydána kniha s. Grebeníčka o tom pojednávající. V r. 2018 bylo toto dílo v Poslanecké sněmovně pokřtěno, což vyvolalo značnou reakci, včetně urážek, proti autorovi ze strany římskokatolické církve. Většina kritizujících knihu ani nečetla, ale byla to reakce na skutečnost, že si někdo dovolil mít svůj – odlišný – názor.

Restituce zasahují daleko před rok 1948, měly zajistit majetek, který měla církev v užívání ještě za Rakouska-Uherska. Restituční zákon zaručil církvím obrovský dar za majetek, který jim stát nemůže vydat. Pražský arcibiskup a kardinál D. Duka 17. 4. 2012 hlásal, že po schválení zákona o církevních restitucích se nebudou se státem soudit. Opak je skutečností. Majetkové nároky římskokatolické církve jsou neomezené.

Do 20. 6. 2020 (ministr Zaorálek) podala církev přes pět tisíc výzev k vrácení majetku a jen výjimečně soudy rozhodly v jejich prospěch.

Počet věřících u nás klesal. V r. 1921 se 82 % obyvatel hlásilo k církvi, v r. 1930 – 78,5 %, 1950 – 76 %, 1991 – 39 %, 2021 – 21 % občanů. Církev přestala mít monopol na vzdělávání už za 1. republiky. Tehdy se dovolávala, že se nejedná o jejich majetek, zatímco v r. 2012 už žádají „svůj“ majetek. Převod majetku se uskutečnil ne ve prospěch věřících, ale ve prospěch církve.

Římskokatolická církev dosud neodstoupila od různých dogmat (např. Nerozlučitelnost manželství, zákaz potratů, umělé oplodnění atd.). Církev je nedemokratická, v čele není nikdo lidem volný čili je třeba rozlišovat církev a věřící. V devadesátých letech restituce – veřejná loupež majetku nepřicházely v úvahu, bylo třeba počkat, až přijde vhodná doba.

Prorážet tehdejší cenzuru bylo těžké, ani dnes to není snadné.

Co jsme schopni se silami, co dnes v KSČM máme, udělat? Nezachrání nás ÚV KSČM, ani nová předsedkyně, ale zachránit nás mohou jen naši mladí. Jedině možné a vhodné je využívat internet, tam komentovat živé zprávy a různé zaměřovací informace ze sdělovacích prostředků.

Josef Vondrák

ROBOTY JE POTŘEBA GLOBÁLNĚ ZDANIT, ŘÍKÁ EXPERT

Globální pracovní trh začíná čelit masivní robotizaci, což s sebou přináší i otázky, jak tyto roboty zdanit. Důvodem je jednoduchý předpoklad, že čím méně lidí bude v budoucnu pracovat, tím více se budou snižovat příjmy státních rozpočtů.

Místo aby lidé do rozpočtů aktivně přispívali, stane se část z nich naopak příjemcem různých podpor. Jak navrhnout zdanění tak, aby bylo spravedlivé a přínosné, nad tím přemýšlí i Pavel Semerád z Provozně ekonomické fakulty Mendelovy univerzity v Brně. Jako hlavní zdůrazňuje potřebu globálního řešení, v opačném případě je velmi pravděpodobné, že i v tomto oboru vzniknou daňové ráje.

„Pracovní trh se dramaticky změní. Odhaduje se, že do roku 2030 zanikne třetina pracovních míst, nahradí je roboti. Sice vzniknou nová místa, ale někteří lidé se možná nebudou chtít rekvatifikovat. Je také pravděpodobné, že přechod bude tak rychlý, že se někteří lidé nebudou schopni tak rychle rekvatifikovat a budou na to potřebovat více času. Je proto potřeba začít přemýšlet, jak nahradit výpadek na straně státního rozpočtu,“ vysvětlil základní důvod úvah Semerád.

Celou zajímavou úvahu si můžete přečíst na oficiálních webových stránkách MěV KSČM Brno: <http://portal.kscm-brno.cz/> v rubrice „Z novinářského bloku Václava Žaluda“ (6. 1.)

Toto číslo je opět naplněno velmi důležitými a v dnešní době potřebnými informacemi o minulých i současných událostech.

Mimořádný význam má rozbor současné mezinárodní situace v podání šéfredaktora Lípy Jana Poláčka na s. 52-60. Odhaluje imperialistickou politiku USA, usurpující si právo zasahovat do událostí na kterémkoliv konci světa. Postupně rozebírá události, k nimž došlo. Vměšování do vnitřních záležitostí Ruské federace a Čínské lidové republiky, činnost tajných služeb USA, pravda o útocích 11. září 2001, genocida původního indiánského obyvatelstva, bourání soch postav amerických dějin včetně Abrahama Lincolna, likvidace řady tvůrců flirtujících kdysi s mladou herečkou, letecké i raketové útoky na Sýrii, propaganda proti Kubě, Krym, bombardování Jugoslávie, uznání Kosova K. Schwarzenbergem, případ Vrbětice – odstranění ruského konkurenta americké firmě k dostavbě Dukovan. Vláda ČR zareagovala podle přání USA. Orwell řekl, že kdo ovládá minulost, ovládá budoucnost, kdo ovládá přítomnost, ovládá minulost.

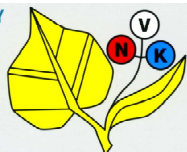
Lípa připomíná popravu 27 českých pánů v roce 1621, obsáhle se zabývá pražskou operací Rudé armády, cituje Protokol Postupimské konference z léta 1945.

Monika Hoření hovoří s básnířkou a předsedkyní VNK v Brně Marií Veselou na téma aktuálního rozeštvávání mezi zeměmi a národy, jehož jsme svědky, o snaze naší oficiální politiky „smiřovat“ se s viníky zvěrstev za druhé světové války.

Několik výstižných komentářů k současnosti je k dispozici čtenářům Lípy, autory jsou Jan Schneider, Marek Řezanka, Lubomír Man, Pavel Janík. Pavel Rejř, projev Lenky Procházkové na demonstraci proti fašismu na Václavském náměstí v Praze 9. 5. 2021.

Marek Řezanka v úvaze Děsivá vize uvádí, co by se mohlo stát v případě vítězství obou koalic. Úvaha je napsaná před volbami a její postřehy se po volbách naplňují – bohužel.

V Kalendáriu je připomenuto 200. výročí narození Karla Havlíčka Borovského, básníka, novináře, politika, pisatele kritických prací a črt na adresu církve a tehdejšího režimu, vyhnance v Brixenu, onemocnění tuberkulózou a gesto Boženy

Němcové – trnová koruna na rakvi. Jeho dílo Tyrolské elegie, Král Lávro, Křest svatého Vladimíra.

Marek Řezanka, Volme pro Zemana//Ti, jež jenom hrstka volí,/do Zemana ryjí, a lze říct, že pro cokoli./Je to parta zmijí,/Že prý nezvládá svou práci./Tak to řvou ti praví. Vidím Němcovou – a zvracím, Láskou se zas dávím./Náplň práce senátora?/Po převratu baží. Bud' je jeho mysl chorá,/nebo bere gáží./Oboje bych řekl, platí/pro ty zapšklé tvory./Pro svou zášť jsou jedovatí./S Ruskem vedou spory./Wagenknecht má svoje hobby,/jež nás přijde draho./Sepisuje obžaloby,/je to jeho blaho./Poškozuje zájmy naše/v širém zahraničí./Hlavně, že si hračku našel,/jen co může, zničí./Pavel Fischer hrozně rád by/na Hrad se už dostal./Na Zemana vrhá klatby,/počítat se má do sta./Náhoda pak nebude to./Hleďme na filutu./Zkušenost má mnohaletou/z Aspen Institutu./Vystřelil nám vzkázal přímo./Na právo se kašle./Vede Senát, je však mimo/jak stará rašple./K ničemu než k ničemnosti/zloduch nenabádá. Celý Senát je mi k zlosti. Jeho cíl je zrada./Koukám se jim na agendu/a chci – na mou duši,/ať občané v referendu/Senát provdžij zruší./Ve volbách pak rozhodne se./Volme podle toho./My jsme ti, kdo s tímto děsem/skoncovat už mohou.// 3. 6. 2021.

František Klišík, Totalita pravdy//Veškeré zabíjení se odbývá/pod korouhví pravdy./Zřejmě tedy pravda má na svědomí/všechny ty mrtvé/a tak svědomí člověka/zůstává bez poskvrny./Ukázněným žoldněřům/boj na straně pravdy/patrně působí potěšení/už ani ctihodný občan/nezaváhá nad takovou samozřejmostí./Vždyť je to snadné(s Boží pomocí zacílit.//

František Uher, Zrcadlení//Skutečně!//svět je takový, jaký jej vidíme/objektivní skutečnost je jen zrcadlením/naši subjektivitu/v zásadě se ale shodneme/na tom, že svět je takový, jaký je.//Černobílý?/Pravdou nebo lží?/Dobrem nebo zlem?/Vítěstvím nebo prohrou?/Žalářem nebo svobodou/Peklem nebo rájem?//

Karel Janiš

ŽIJE UŽ JEN VE VZPOMÍNKÁCH

Před 10 lety – 20. ledna 2012 – vydechl naposledy významný literární vědec Štěpán Vlašín. Podílel se na zpracování a vydání *Slovníku a Lexikonu českých spisovatelů*, od padesátých do počátku devadesátých let minulého století byl v čele brněnské pobočky Ústavu pro českou a světovou literaturu ČSAV, poté předsedal na Slezské univerzitě v Opavě. Od počátku devadesátých let do roku 2005 předsedal místnímu sdružení Výboru národní kultury v Brně a na jeho zasedání mnohokrát přednášel o významných představitelích naší i světové literatury. Mnoho desítek statí a článků uveřejnil v *Rovnosti*, v *Rudém právu* i v literárních časopisech.

V roce 1980 vydalo nakladatelství Československý spisovatel v Praze publikaci *VE ŠKOLA ŽIVOTA*. V úvodu Štěpán Vlašín uvedl, že jde o výbor jeho statí a článků o próze 70. let. V první části publikace jsou povšechné úvahy, v druhé jsou medailonky k životním jubileím spisovatelů, jsou uvedeni např. Václav Kaplický, Miloš V. Kratochvíl, Bohuslav Brezovský, Vladimír Pazourek, Jaromír Tomeček, Zdeněk Pluhař, Vladimír Neff, Rudolf Kalčík, Vladimír Páral ... celkem 19.

Ve třetí části je 64 Vlašínových recenzí knih, které napsali Olga Scheinpflugová, Oldřich Daněk, Jiří Křenek, Jan Kostrhun, Alexej Pludek, František Kožík, Jaromíra Kolářová, Petr Prouza, Jaroslav Sekera a další. Recenze jsou v některých případech i kritického charakteru.

V roce 1985 vyšla kniha *NA PŘELOMU DESETILETÍ*, v níž Štěpán Vlašín uvádí své recenze prózy z konce 70. a začátku 80. let minulého století. V první části jsou uvedena nakladatelství, která vydávala prózu. V druhé části Medailóny jsou uvedeni Jaromíra Kolářová, František Kožík, Vladimír Neff národním umělcem, Václav Dušen a Jan Kostrhun, kterého Vlašín považuje za kronikáře přeměn jihočeské vesnice v dobé kolektivizace. Ve třetí části je 37 recenzí knih, které napsali Ludvík Němec, Marie Kubátová, Adolf Branald, Ivan Kříž, Bohumil Hrabal a další.

Třetí kniha *SPOLUVYTVÁŘET PRAVDU ŽÍTRKA* je věnována charakteristice české meziválečné marxistické kritiky. Štěpán Vlašín v úvodu nastínil strukturu knihy. Oddíl *ETAPY* sleduje jednotlivá období zrání marxistické literární

teorie a kritiky u nás, druhý oddíl *OSOBNOSTI* je věnován devíti osobnostem teorie a kritiky, třetí oddíl je věnován přínosu marxistické kritiky pro jednotlivé žánry, pro teorii prózy, lyriky, dramatu, literatury pro mládež. Bylo možno navázat na zkušenosti a výsledky sovětské i na demokratické tradice domácí, např. na Tyla, Sabinu, Havlíčka, Nerudu.

V knize jsou statí 12 autorů kromě Štěpána Vlašína. V oddílu *OSOBNOSTI* jsou uvedeni Zdeněk Nejedlý, S. K. Neumann, Josef Hora, oběti nacistické okupace Bedřich Václavek, Julius Fučík, Eduard Urx, Kurt Konrad, Jan Krejčí. Vlašín napsal kromě objasňujícího smyslu knihy statí o Eduardu Urxovi a Ladislavu Štollovi. Ve statí *Boje o socialistický realismus* Vlašín krátce rozebral jejich přínos marxistické kritice. Současně dodal, že devět studií nepokrývá celou rozlohu, že by bylo nutno přibírat i další postavy, především Marii Majerovou, Jiřího Wolкера, Richarda Fleischnera, Josefa Rybáka, Vladislava Vančuru – jsou ve výkladu postiženy, i když jim není věnována samostatná studie. Milan Blahynka (1933), pravidelně píše v *Haló novinách* o novinkách) ve statí o kritice s domovským právem v novinách cituje Josefa Rybáka, který ve svém *Kouzelném proutku* uvedl:

„Jan Šverma mohl být historik, doktor Jan Šverma, Eduard Urx mohl být literární vědec, profesor doktor Urx, Stanislav Brunclík, Kurt Konrad, Jan Krejčí a nejvíce Julius Fučík měli kdysi citizádost dobat literaturu a literární vědu. A přece se toho dobrovolně zřekli.“

Všechny tři uvedené knihy jsou důkazem velikých znalostí a velikých schopností připravit jejich vydání u Štěpána Vlašína, na něhož vzpomínáme. Není marné a zbytečné se k nim vracet a hlavně číst si o těch, na které dnešní televizní pořady a tiskoviny všeho druhu zapomínají zcela záměrně již třicet let – hanba!

Štěpán Vlašín

(foto archiv Echo - 2003)

Vzpomínky ještě vánoční

Výbor národní kultury byl založen 4. 12. 1993 v Praze. PhDr. Štěpán Vlašín, DrSc., byl tou dobou ještě pracovně vázán v Opavě, kde přednášel na univerzitě. Vzpomínám si při této příležitosti na dobré lidi, kteří nám v Brně pomáhali a již nejsou mezi námi. Všichni jsme brali předsednictví dr. Štěpána Vlašína jako výhru. Měl přirozenou autoritu, ušlechtilý projev a byl celému spolku oporou. Byla jsem mu vděčná za všechny rady. Nedorozumění uměl řešit ještě než vzniklo. Jako literární vědec, historik a kritik byl nedostižný. Jeho vystupování mělo noblesu, která se jen tak nevidí. Byl osobností, která měla nevšední rozhled po literární historii, jeho přednášky přitahovaly do VNK hodně lidí. Rád se zabýval Rudolfem Těsnohlídkem, Jiřím Mahenem a Vítězslavem Nezvalem. Obzvláště měl rád R. Těsnohlídku. Dojemný a tragický život tohoto spisovatele nám vyličil v jednom z literárních podvečerů, bylo to v době Štěpánova jubilea. Tato přednáška měla název „Jsem vánočnímu stromu podoběn“, Štěpán si tento název sám vybral. Vzpomínám na něho často, zvláště v tomto čase, kdy se na náměstí vztýčí vánoční strom a připomínáme si nálezy odloženého dítěte, které našel na Štědrý den v lese Rudolf Těsnohlídek se svými přáteli. Na posledním pořadu jsem navrhla, aby se stal čestným a doživotním předsedou VNK v Brně, což bylo jednomyslně přijato. Rozloučil se s námi, protože spěchal dokončit svou literární práci. Občas jsem mu volala, abych mu podala informace o naší činnosti. Ve funkci předsedy byl vystřídán doc. PhDr. Vladimírem Šaurem, CSc., jazykovědcem, tvůrcem skvělého slovníku a velkým znalcem českých, ale i slovanských jazyků. 20. ledna 2012 jsme dostali zprávu, že PhDr. Štěpán Vlašín, DrSc. zemřel. Dlouho jsme se nemohli dozvědět, kde byla uložena urna s popelem. Je to asi 2 roky, kdy došlo k setkání se synem – RNDr. Mojmírem Vlašínem. Po domluvě dovedl naši malou výpravu na malý hřbitov v Jehnicích. Byli jsme dojati, několika slovy jsem vzpomněla jeho památku. Na hrob jsme položili věnec v národních barvách, převázaný trikolórou. Byl studený zimní podvečer, na malém hřbitově se proháněl vítr, vzpomínala jsem a znovu jsem slyšela slova ze sbírky J. Mahena Za noci nejtmaších na slunce pamatuj. Nikdy nezapomeneme.

Marie Veselá, VNK p. s. Brno

★ ŠLI PŘED NÁMI

Ladislav ZÁPOTOCKÝ - 170. výr. narození

Jeden z průkopníků socialismu u nás se narodil 12. ledna 1852 v Kovářech na Kladensku v rodině krejčího. Této práci se vyučil a živil se jí. Seznámil se s dalším průkopníkem socialismu u nás. J. B. Peckou a založili časopis Budoucnost. Oba do něho psali o životě lidí práce a o těžkých podmínkách života. Zápotocký v roce 1874 vydal překlad Engelsovy stavy z knihy Postavení dělnické třídy v Anglii a v roce 1876 překlad jedné kapitoly z Marxovy Bída filozofie. Aktivně se zúčastnil břevnovského ustavujícího sjezdu sociální demokracie 7. dubna 1878.

Pro aktivní politickou činnost v letech 1881-1884 byl vypovězen do rodné obce. Vrátil se k práci krejčího a propagoval mezi spoluobčany myšlenky socialistického uspořádání společnosti. Toto působení charakterizoval jeho syn Antonín v románu „Vstanou noví bojovníci“. Je zajímavé, že při odchodu představitelů dělnického a komunistického hnutí i při nezdarech v činnosti hnutí se vždy heslo Vstanou noví bojovníci objeví - jeho naplnění šlo i jde občas velmi obtížně vzhledem k obtížím, které do cesty klade státní moc kapitalistického společenského řádu mocenskými prostředky. L. Zápotocký po onemocnění se od r. 1906 už politickému působení na veřejnosti nevěnoval, zemřel v r. 1916. Pokračoval však v psaní vzpomínek na počátky dělnického hnutí u nás, které byly vydány v roce 1954. Velkou pozornost v nich věnoval vzdělání s důrazem na jeho potřebu a význam. Mnohé z jeho prostředků a stanovisek mají význam i dnes, zvláště když po listopadu se vyučovací a vzdělávací úlože škol věnovaly jako ministryně dvě právničky. Jedna zrušila vše z celkové povinné osnovy učiva a druhá zavedla inkluzi pro zařazení všeho žactva do vyučování v základních školách a zrušila zvláštní školy.

Antonín Zápotocký (1884-1957) podle vyprávění svého otce i dalších účastníků dělnického hnutí napsal a vydal několik románů – Vstanou noví bojovníci (1948), Bouřlivý rok (1949), Rudá záře nad Kladnem (1951), Rozbřesk (1956), Barunka (1960). Zařadil se mezi spisovatele, hovořil s nimi na setkáních. Besedoval se čtenáři svých románů. Některé z nich se staly podkladem filmových i televizních pořadů.

Karel Janiš

Naši lednoví jubilanti

V prvním měsíci letošního roku slaví svá významná životní jubilea následující členky a členové naší MĚO:

Libuše ZAVADILOVÁ, Marcela SEDLAČÍKOVÁ, Radko BODLÁK, Zdeněk OŠMERA, Jiří MIČA, Josef SUCHÝ, Jan ŠARMAN, Anna VRABCOVÁ, Miloš ZEMAN, František PIROCHTA, Marie PETRÁNOVÁ, Ladislav DRÁPAL, Jiřina NOVOTNÁ, Jiří HORAKOVSKÝ, Josef PROCHÁZKA, Jiří VÍTEK, Karel MÜLLER.

Všem oslavencům děkujeme za často celoživotní práci pro spravedlivější společnost, srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví a ještě dlouhá léta spokojeného života! ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

did

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK

Společnost pro evropský dialog z. s. společně s MěV KSČM v Brně, brněnskou pobočkou Masarykovy demokratické akademie, Klubem společenských věd a Institutem české levice s podporou Transform!Europe

pořádají seminář na téma:

AKTUÁLNÍ SITUACE ČESKÉ LEVICE V KONTEXTU LEVICE V EVROPĚ

úvodní slovo:

Ing. Jiří Málek

20. ledna 2022 v 16 hodin

Brno, Křenová 67 – sál ve 2. poschodí

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY ZÁJEMCE

**Blahopřejeme k významným
jubileím soudružce**

**Haně KOŘÍNKOVÉ z MO
KSČM 1600 Brno-Líšeň,
která 7. 1. oslavila 65 let
a soudruhu Rostislavu
MALEŇÁKOVI ze ZO**

**KSČM 3021, dlouholetému funkcionáři
a zastupiteli, který se 1. 1. dožil 75 let.**

ŽIJÍ V NAŠICH VZPOMÍNKÁCH

15 let soudruh Leopold Šafář, funkcionář naší strany ve funkcích na OV ve Znojmě a v Blansku, aktivista KV KSČM a v sekretariátu vedoucího tajemníka KV KSČM v Brně. Byl též místopředsedou ObNV Brno I.

10 let soudruh Florián Břoušek, předseda Sva-
zu důchodců v Brně a ved. redakce časopisu Brněn-
ský senior.

A také vynikající znalec zákonů, vyhlášek a nařízení o bytech **soudruh Antonín Krch**, který uměl poradit každému v problémech privatizace a nájemného v obecních bytech. Míval pravidelné konzultace v budově MěV KSČM na Křenově.

5 let člen ZO KSČM 3002 soudruh Jaroslav Hökl. Byl účastníkem odboje za 2. sv. v., zakladatelem Akčního výboru NF v místě bydliště. Velké úsilí vynakládal při budování nových nebo rozšiřování již existujících závodů a podniků na jižní Moravě, zejména když byl tajemníkem pro stranickou práci v průmyslu a členem předsednictva KV KSČ v Brně.

Vždy usiloval o vybudování sociálně spravedlivé společnosti. V tom pokračoval i po odchodu do důchodu v r. 1989 v rozhovorech s občany, aby je získal jako naše voliče. Využíval velké znalosti o dění u nás i ve světě, které získával četbou stranického tisku i studiem dokumentů zasedání ÚV i sjezdů naší strany. V tom byl příkladem pro nás všechny. O to smutnější bylo rozloučení s ním v brněnském krematoriu 24. ledna 2017. Svědomitý a obětavý funkcionář, hluboce přesvědčený komunista a dobrý člověk odešel do paměti všech, kteří ho znali.

Všem uvedeným soudruhům patří vzpomínka, bylo by velmi dobré vzpomenout na ně v organizacích naší strany, jejiž byli členy.

Čest jejich památce!

Karel Janiš

ECHO - BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno • telefon: 734 430 203 • 734 430 204 • <http://www.kscm-brno.cz>; e-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; korbel.jan@post.cz • Redakce: PhDr. Karel Janiš - vedoucí, Tibor Dávid, Zdena Korčáková, Jan Korbel • Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191 • Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka 14.12., **příštího č. 18. 1., číslo 2/2022 vyjde 10. února.**